

for at højne Arbejderklassen, og et andet er at sende Uriasbreve ud og henvende sig til Krupp og Stumm og deres Kolleger i Udlandet for at hindre danske Arbejdere i at søge Arbejde, thi det skader Landet nationalt og økonomisk. Naar vi henvende os til Tyskland og glæde os over den Støtte, som danske Arbejdere faa der, kunne vi gøre det ikke blot som internationalt Parti, men ogsaa som danske Mænd, thi det tyske Socialdemokrati er de danske Sønderjyders bedste Venner og varmeste Forsvarere i den tyske Rigsdag. Den danske Repræsentant for Sønderjylland i den tyske Rigsdag har holdt et Foredrag i Studenterforeningen her i Kjøbenhavn og paavist, at det eneste Parti i den tyske Rigsdag, der havde virkelig Sympati for og Forstaaelse af Sønderjyllands Sag, er de tyske Socialdemokrater. Dem henvende vi os til, medens Arbejdsgiverne henvende sig til Krupp og Stumm, der ere Sønderjydernes værste Undertrykkere. Der er en meget betydelig Forskel paa at alliere sig med Sønderjydernes Venner og at alliere sig med deres Fjender. En Digter, der er yndet af mange i denne Sal, Hostrup, har skrevet disse Linier:

Lige Ret for Mand og Kvinde,
Rig og Fattig, Folk og Drot,
Høj og Lav, men ingen Sinde
Lige Ret for Ondt og Godt.

Det hævde vi ogsaa. De Midler, der ere anvendte i Lockoutens Tjeneste, ere anvendte i Tjeneste af noget ondt, noget arbejderfjendtligt, noget landsskadeligt. De, der bryde ud af Lockouten, foretage derfor en berettiget, en moralsk Handling, medens de, der bryde ud af en Strejke, der gaar ud paa at skabe Arbejderklassen bedre Vilkaar og føre Landet frem i Kultur, begaa en Forbrydelse.

Formanden: Den ærede Folketingsmand bruger Udtryk angaaende Lockoutens Forhold til Strejken, som ikke kunne være tilladte.

Borghjærg: En Professor ved Kjøbenhavns Universitet, Harald Høffding, har i sin Etik skildret de Dyder, der opstaa ved Fagorganisationerne, og har paavist, hvor moralsk berettiget det er at bandle Skruebrækkere. Denne Professor i Etik og Moral har paavist, hvorledes de største Dyder, Heltemod og Opofrelse, faa Lejlighed til at udfolde sig paa de sociale Slagmarker, i Fagforeningerne, men jeg tvivler om, at han er i Stand til at skrive et lignende Kapitel om de Dyder, den

Opofrelse og det Heltemod, der kan udvikle sig paa Lockoutens Side. Der er talt om Sange, men læg Mærke til, at Lockouten har ingen Slagsange. Strejkerne og Arbejdernes Fagforeninger have deres Sange, men det har ikke været muligt for Lockouten at begejstre en Digter til at synge dens Pris. Den eneste Sang for Lockouten, jeg ved af, er skrevet af min ærede Kollega, der staar der henne (A. C. Meyer), og den er ironisk ment. Det hedder der:

Tinge, linge, ling for Rostrup,
imellem Glo — og Tostrup,
og Tinge, linge, linge, ling,
han skulde puttes ind!

Ellers har jeg ikke set nogen Digter inspireres til at synge til Lockoutens Pris og Ære.

Jeg vil haabe, at det Finansudvalg, der nu bliver nedsat, vil arbejde for en Finanslov, der har et godt og venligt Ansigt vendt mod de humane og sociale Formaal, at man vil sørge rigelig for disse, men være barsk, karrig og kneben overfor de militære Formaal. De ere efter vor Mening ikke til Fædrelandets Gavn, men tværtimod til Skade for Folk og Land og særlig til Skade for Kjøbenhavns Udvikling, hvad jeg nu har peget paa. Der er sandelig Grund nok til at tage fat. Naar jeg ser paa Finansloven, stødes jeg i hvert Fald ved en Række af Bevillinger, som jeg ganske vist vil stemme for, og som jeg i og for sig kan gaa med til, men, som dog have vakt adskillige Tanker hos mig. Jeg finder Bevillinger til Udgivelse af Stambøger over Kvæg, Tyre, Heste og Hingste. Jeg finder Bevillinger til Undersøgelse af Tyres og Køers og Hingstes Afkom. Ja, jeg gaar med dertil. Om saa Landmændene vilde kræve en Bevilling til Vuggestuer for Pattegrise, gik jeg med dertil, hvis Landmændene vare overbeviste om, at det var en forsvarlig og nødvendig Bevilling. Men man kan ikke undgaa at lægge Mærke til, at medens vi bevilge disse Penge til Undersøgelse af Dyrenes Afkom, til Avlscentre og Stambøger, gaar der Tusinder af Proletarbørn i vort Land, som ikke ane, hvem deres Fader og Moder er, og over hvem det vilde være ganske umuligt at udgive Stambøger. Og saa er der Børn her i vort Land, hvem ingen Læge kommer og undersøger, og for hvis Skyld Staten ikke ofrer Penge til Undersøgelse af deres Forhold. De Herrer have læst i disse Dage om det hjerteskeerende Eksempel ude fra Jægersborggade med dette Plejebarn. Ja, det er jo Tilfældet, at de